

в першій колонці слова, вжиті у формі теперішнього часу. А в другій? Зробіть висновок про зв'язок категорії часу і виду дієслова.

Тітонці шили розкішну весільну сукню. Вітальню вже заснували м'яким прозорим шовком, закидали мережаними стрічками, обсипали дрібними атласними трояндочками. Убрання буде справжнісіньким дивом – Софійка передчуває це, щогодини бігаючи до вітальні милуватися. Мама з тітонькою шитимуть його власноруч. По-перше, заощадять, хоч для жениха гроші – не проблема. По-друге, створять щось неповторне, ексклюзивне, як тепер кажуть (За М. Павленко).

На перший погляд здається, що тут можна було б обійтися простим групуванням дієслів за часовими ознаками, та навряд чи це дало б учням уявлення про те, що час дієслова потрібно визначати з огляду на його вид.

Отже, на конкретних прикладах ми переконалися, що опанування сучасних методичних інновацій не таке складне, як іноді уявляється. Працюючи далі зі словником-довідником С. Омельчука, ми з'ясуємо, як складати завдання типу дослідження-аналіз.

Підготувала **Юлія РОМАНЕНКО**

Аби докладніше ознайомитися з методикою створення завдань типу дослідження-абстрагування, шукайте на сторінках журналу «Бібліотечка “Дивослова”» авторські розробки уроків з української мови за новою програмою для 7-го класу С. Омельчука, в яких автор показує використання їх під час вивчення морфології і не тільки.

ДОБА У СЛОВІ

Вірші **Олександра ШОВТУТИ** – відчайдушно-проразливі, з неймовірними сплесками вселенського болю, з потужними виявами божественного, пророчого. Це справді вірші-дзвони. Від них неможливо відмахнутися, їх годі забути, з ними просто проживаєш сьогоднішній день – і все. Та найбільша незбагненність у тому, що їх написав юнак, життя якого трагічно обірвалося 2007 року...

Я ніколи не стану
Гладіатором,
Якого змушують нищити
Своїх друзів.
Я краще стану
Шляхетним
Урочистим гладіолусом,
Який уміє слухати
Таємниці чужих сердець...

Хлопці-олігархи
Беруть за барки,
Торсають,
Не відпускають,
Дух вибивають.
Бо, окрім духу,
Нічого не маю.
Та я й не тікаю.
Я свого часу чекаю.
Я стану деревом.

А у них лопне черево.
Кишки згниють,
Хробаки зжують.
Були олігархи – і нема.
Пітьма.
А я їх прощу.
Листочки розпушу.
Із небом розмовлятиму,
Вітри колихатиму...

Ти бачив,
Як мати рве на собі волосся?
Не доведи, Господи.
Ти бачив,
Як ллється кров невинна?
Не доведи, Господи.
Ти бачив
Розірвану кулями дитину?
Не доведи, Господи.
Те, що було,

Хай буде встаннє,
Стане давнім
І не повториться ніколи.
Падай додолу!
Стань на коліна.
Проси.
Проси миру для кожного серця.
Нехай дзвоном воно заб'ється,
Дзвоном любові.
У кожнім слові.
Будьте всі живі й здорові!

Мені б знайти тебе, єдину,
А не вінчатися з журбою.
Мені б спивати цвіт калини,
А я лежу на полі бою.
Мені хоча б ковток любові –
Я з цього поля встати зможу.
Не чути вітру у діброві.
А Ти почуй мене, мій Боже...